

Motion till riksdagen

1987/88:A43

av Birthe Sörestedt och Bengt Silfverstrand (s)

med anledning av prop. 1987/88:114 med
förslag till ändring i lagen (1973:370) om
arbetslöshetsförsäkring, m. m.

I propositionen anges att ett av arbetsmarknadspolitikens främsta mål är att hävda den s. k. arbetslinjen. Denna innebär att arbete eller utbildning skall prioriteras framför passiva åtgärder.

I valet av olika åtgärder, då arbete inte är aktuellt för den enskilde individen, skall utbildning prioriteras framför sysselsättningsskapande åtgärder.

De senaste årens brist på arbetstillfällen har inneburit svårigheter för många att etablera sig på arbetsmarknaden. De har varit hänvisade till vikariat, korttidsarbete och arbetslöshetsperioder av olika längd. En stor del av de arbetslösa har aldrig haft arbete i en sådan omfattning att de blir berättigade till någon form av arbetslöshetsförsäkring utan varit hänvisade till socialbidrag för sin försörjning. Risker för utslagning har varit påtagliga.

För många är enda möjligheten att erhålla ett stadigvarande arbete att genomföra en utbildning eftersom de flesta lediga platser kräver utbildning och/eller erfarenhet i yrket.

Det är inte ovanligt att stora insatser och ett aktivt motivationsarbete krävs för att förmå människor att påbörja något nytt.

Arbetsmarknadsutbildningen och rehabiliteringsarbetet får inte störas av de negativa effekter som konstruktionen av utbildningsbidragen kan åsamka den enskilde genom att även fortsättningsvis bli socialbidragsberoende.

Genom att utbildningsbidragen har tre olika nivåer knutna till sig – om man är berättigad till arbetslöshetskassa och ålder – blir även de som varit beroende av socialbidrag för sin försörjning även så framgent, trots att de genomgår en heltidsutbildning och fullgör en arbetsdag.

I utredningen Ds S 1987:2 – Om socialbidrag – anges att i mars 1986 uppbar 39 400 personer utbildningsbidrag, och cirka 68 000 personer i storleksordningen 20 % behövde samtidigt socialbidrag av dessa.

De som arbetar har fått en förbättring av sin inkomst genom löneutvecklingen, och nu föreslås en höjning av de olika nivåerna i utbildningsbidragen samt fr. o. m. 1990 en anpassning årligen till löneutvecklingen. Trots detta kan genom utbildningsbidragens konstruktion fortfarande de negativa konsekvenserna att det krävs kompletterande socialbidrag för försörjningen kvarstå.

Hemställan

Mot. 1987/88

A43

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av en översyn av utbildningsbidragens struktur.

Stockholm den 8 april 1988

Birthe Sörestedt (s)

Bengt Silfverstrand (s)